

[Aksel Møller.]

af Spiritus og paa Forbrug af Konsum-Is, synes det mig nyttigt, at man først — ogsaa med Tanken paa de senere Punkter paa Dagsordenen, hvor et andet stort Skatteforslag kommer til Behandling — gør nogle principielle Bemærkninger om den højtærede Finansministers Baggrund for dette Forslag, altsaa den Baggrund, hvorpaa det høje Ting skal handle, eller — hvad der er det samme — den Motivering, hvormed den højtærede Finansminister har ledsaget Fremsættelsen af denne Buket af Skatter.

Efter det Skøn, som den højtærede Finansminister har anlagt paa den finansielle Situation, dels ved sin Forelæggelse af disse Forslag, dels i den Tale, hvormed han ledsagede Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, er Stillingen i Øjeblikket den, at Statens Indtægter og Udgifter i indeværende Finansaar, uanset om man tænker paa, hvad der føres til Indtægt paa Driften, og hvad der føres til Indtægt paa Statsformuen, balancerer. Der er altsaa, hvis ikke andre Hensyn skulde være at tage her ved Aarsskiftet, og hvis ikke Konsolideringssynspunktet skulde være afgørende, stort set Balance imellem Indtægter og Udgifter, hvorfra de end kommer, og hvortil de end anvendes.

Derimod er der altsaa en Udsigt til, at der i de kommende Maaneder paa Grund af de særlige Omstændigheder, der knytter sig til den Prispolitik, som maa føres her i Landet med Hensyn til Fødemidler, vil opstaa et Underskud, som Finansministeren bedømmer til ca. 40 Mill. Kr. Disse 40 Mill. Kr. er det egentlige regnskabsmæssige Underskud for Statskassen. Derudover melder sig saa Spørgsmaalet om, i hvilken Grad vi skal søge over Statens Indtægter at skaffe Midler til en forøget Konsolidering, eller, som jeg hellere vil kalde det, til en Fortsættelse af Pengesaneringspolitikken.

I indeværende Aars Finanslov indgaar der en Række Indtægter, om hvilke det i de Love, der er deres Hjemmel, hedder, at en Del af disse Indtægter paa Forhaand er bestemt til at afskrives paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Det er, saa vidt jeg husker, visse Forbrugsafgifter, særlig dem, vi har til Forhandling i Øjeblikket, og saa er der den Omsætningsafgift, der endnu hviler paa Guld, Sølv og nogle faa andre Varer i Kraft af den store Omsætningsafgiftslov.

Det Beløb, som den højtærede Finansminister har opgjort disse Skatter til, er altsaa ca. 105 Mill. Kr.; det indrømmes klart, at disse Love bestemmer, at de 105 Mill. Kr., der passerer Statskassen, skal afskrives

paa Gælden i Nationalbanken, og vi for vort Vedkommende er ganske enige i, at dette maa ske, at denne Konsolideringspolitik maa opretholdes. Ganske vist kunde man gøre den Bemærkning, at da det i sin Tid blev vedtaget, at disse Midler skulde baandlægges til et bestemt Formaal, skete det i Tillid til den Bedømmelse, som den daværende højtærede Finansminister anlagde med Hensyn til Finansernes Stilling paa det Tidspunkt, da disse Sager var til Behandling, nemlig at der ikke vilde være Brug for det hele Provenu af disse Love, saaledes som Udgifterne stillede sig netop i det Øjeblik. Men det har vist sig, at det ikke kunde holde, at Staten har haft Brug for alle de Indtægter, den overhovedet har kunnet skaffe, altsaa ogsaa de Indtægter, der er kommet i Kraft af disse Forbrugsafgiftslove.

Jeg kan da forstaa, at det, der er Finansministerens Hensigt, i alt Fald den, han gav Udtryk over for Tinget, er, at han vil have disse 105 Mill. Kr., som Statskassen ellers ikke vil kunne afse, eller som vil komme til at afspejle sig som Underskud i Statsregnskabet, hvis Statskassen afser dem, og dertil vil han yderligere have 40 Mill. Kr., som vil være det forventede Underskud, der vil blive oparbejdet i Løbet af det næste Kvartal paa de særlige Prislove for Fødemidler, som jeg har nævnt. Nu er altsaa Spørgsmaalet, paa hvilken Maade man kan hjælpe Finansministeren til at faa denne Dækning.

For vort Vedkommende gælder det, at vi ikke paa Forhaand anser det for givet, at det er nødvendigt, at disse Midler skaffes i Løbet af Januar Kvartal. Der er i og for sig ingen Naturlov, der siger, at de Penge, Finansministeren faar efter 1. April, er mindre værd end de Penge, han faar før 1. April. Det er en Betragtning, som let kunde komme til at kvæle os, hvis vi alt for strengt holdt paa, at naar Jorden er gaet en Gang rundt om Solen, skal Pengene passe, saa skal der være Balance i Tingene. Hvis den højtærede Finansminister af den høje Rigsdag faar bevilget Skatter, der først indgaar i det kommende Finansaar, men med det Formaal at styrke Statens Konsolideringspolitik og Pengepolitik, saa maa han være fuldt tilfreds dermed.

I det hele taget vil vi gerne have Lov at se lidt videre end til Skattepolitikken. Skattepolitikken er efter vor Mening ikke det fornemste Middel til at skaffe en Pengesaneringspolitik gennemført i Danmark. Vi mener, at Skattepolitikken i denne Henseende maa indtage en sekundær Plads. De ca. 100 Mill. Kr., som kan skaffes ud af